

Истинската история

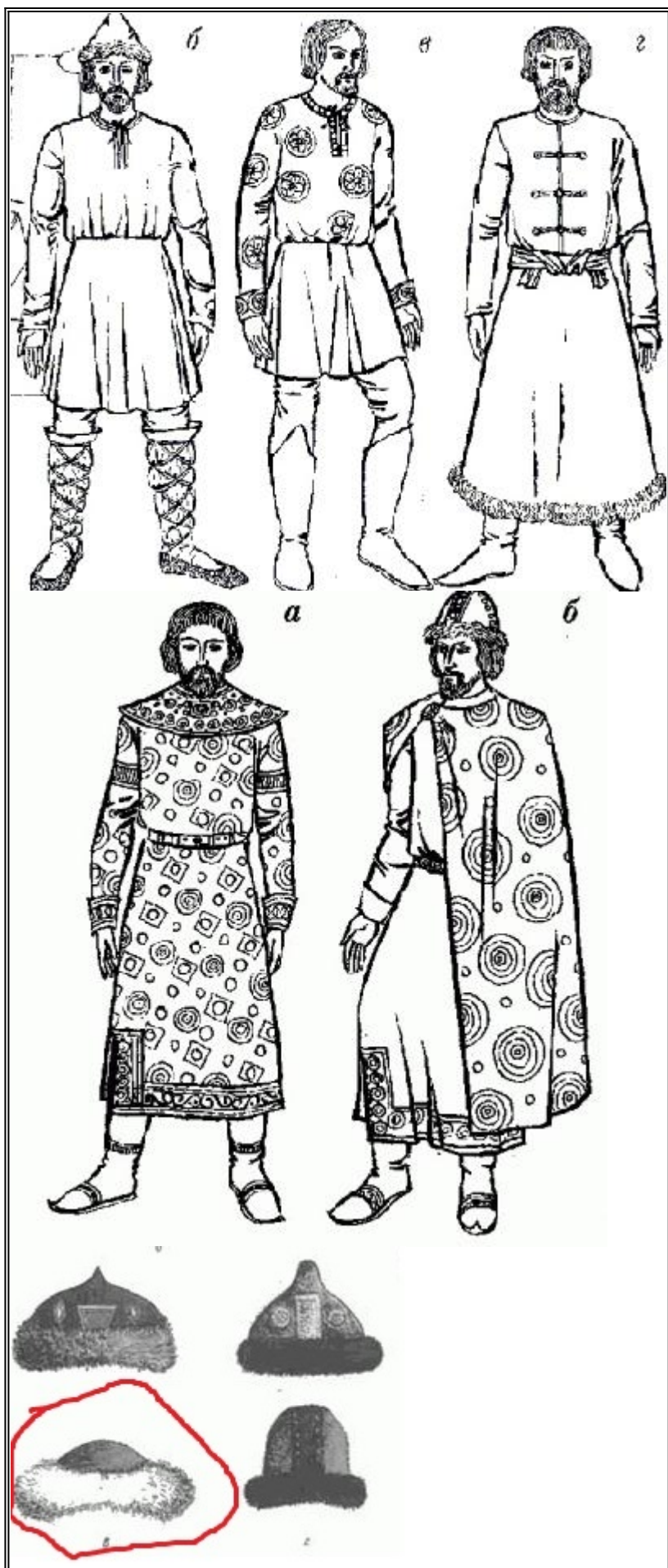
Генетика на българите - допълнение към статията “ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ”

В древните писмени източници се съдържат описания и изображения на външния вид на старите българи. Те са представени като едри, силни и красиви хора. Някои, като например Крум Страшни и Борис II са описани с червеникави коси и бради, това е един от белезите на старото население на Балканите. В “Минологията на Василий II” от X-ти век, в хрониката на Йоан Скилица от XI-ти век и в други средновековни документи, **има изображения на български войници и владетели, които са с изразени европейски черти и със светли коса и кожа.** Княз Омуртаг и приближените му също са представени със светла кожа, светлокестенява коса и европейски черти.

**ИНТЕРЕСНОТО Е, ЧЕ ВЛАДЕТЕЛСКИТЕ,
БЛАГОРОДНИЧЕСКИТЕ И ВОИНСКИТЕ ОБЛЕКЛА НА
БЪЛГАРИТЕ СА АБСОЛЮТНО ИДЕНТИЧНИ СЪС
СЛАВЯНСКИТЕ КНЯЖЕСКИ И БОЛЯРСКИ ОДЕЖДИ.**

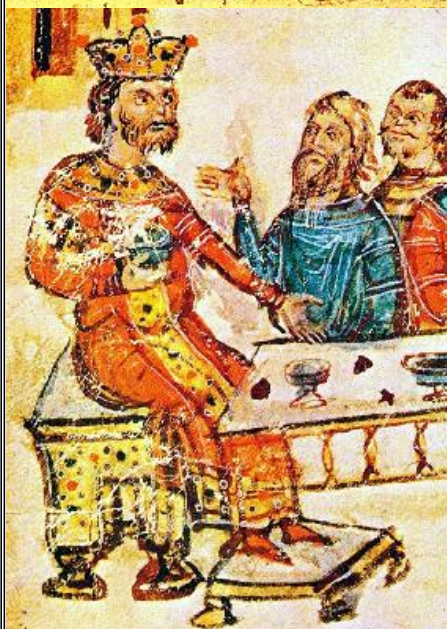
Български войници. Фрагмент от миниатюра от Миналогията на Василий II, X-ти век. Библиотека на Ватикана

Славянски воински и владетелски облекла и шапки

Българските вестители се завръщат при княз Муртаг (или по-познат като Омуртаг) с отговор на Михаил II, миниатюра от хрониката на Йоан Скилица, от XI-ти век

КАНЕС У БИГИ (КНЯЗ

У БОГО - от южноукраински диалект)Крум

Страшни, изобразен на миниатюра от българския препис на Манасиевата летопис от XIV век. **Както се вижда, древния образ на коронован и облечен с ЦАРСКИ КАФТАН-БАГРЕНИЦА владетел, СЪС СВЕТО ЧЕРВЕНИ КОСА И БРАДА, няма нищо общо със съвременните рисунки на някакъв надянат в кожи "МОНГОЛСКИ" "ХАН".** Първата миниатюра е битката с ромеите при която Крум води войската.

После е пир след победата над Никифор. Няма черепи и дивашки азиатски ритуали. Има руси, рижи и светлокестеняви владетел и боляри!

Славянска царска багреница

Княз Омуртаг, миниатюра от
хрониката на Йоан Скилица, от
XI-ти век

Славянски владетелски и воински кафтани

Трябва да уточним, че посочените български владетели и воители през този период в голямата си част са били езичници и гонители на християнската вяра. Ето какво е написано в житие светии избити от наши сънародници езичници, в което се съобщават интересни и малко известни факти за владетелите от Крумовата династия:

"В памет на светите мъченици Мануил, Георги, Петър, Леонтий, Сионий, Гавриил, Иоан, Леонт, Парод и останалите, на брой 377, пострадали заедно с тях (ок. 817 г.)

Български войници избиват християнски мъченици през IX век. Минология на Василий II, X-ти век. Библиотека на Ватикана

Тези свети мъченици произхождали от различни области на Римската империя и живели в Адрианопол при император Лъв Арменец. По това време българският цар Крум (**Забележете титлата, която е записана в древното житие. Никъде няма да намерите стари източници, които да споменават български владетели като ханове, "канове" (?!), кани и т.н. - б.р.**) опустошил Тракия и Македония и приближил самия Константинопол, а после след тримесечна обсада завладял Адрианопол и взел в плен всичките му жители, оцелели от битката, към четиридесет хиляди души. Сред тях бил и местният епископ, когото царят езичник заповядал да хвърлят от стената. **Крум загинал от жестока смърт, приемникът му Дукум умрял наскоро след него и над българите се възцарил Диценг, страшен и безчовечен властелин.** Той заповядал да разрежат на две адрианополския епископ Мануил и да отсекаат двете му ръце до раменете, след което захвърлили свещените му останки на псетата. Божият Гняв

поразил свирепия владетел със слепота и наскоро след това Диценг бил убит от своите поданици. Наследил го **Муртагон** (познат още като Омуртаг – б.р.), който започнал жестоко да преследва християните, които не се подчинявали на заповедта му да се отрекат от Христа. Верните Христови раби той държал в тъмница, изтезавал и предавал на смърт сред нечовешки мъчения. Светите епископи Георги Девелтски, и Петър, утвърждаващи своето паство в Христовата вяра, мъчителят предал на жестоки удари с пръчка, после отсякъл с меч честните им глави; от същата смърт заедно със светителите загинали и още седем християни; с меч били посечени и християнските военачалници Иоан и Леонт; свети Леонтий, епископ Никейски, езичниците пронизали с меч в корема; от меч приели мъченическа смърт Гавриил и Сионий; Парод, презвитер, бил пребит с камъни. Още много други верни Христови раби били пребити и затворени в тъмници по това време. И не само свирепият Муртагон, но и неговите приемници на българския престол жестоко преследвали християните, които претърпели различни изтезания и мъчителна смърт и придобили за себе си вечното царство на небесата."

Господ е всемогъщ промислител и в крайна сметка от спомената династия на мъчителите произлизат благородници от двореца, които започват да приемат православната вяра и накрая покръстват целия български народ в нея. Това прави българите единни, защото до този момент част от тях са били православни, други езичници, а трети са пребивавали в ереси, като монотелитството. Показателно е, че след обединението ни в истинската Божествена вяра Златния Век не закъснява.

Ето как изглежда в по-късен период и християнски наш владетел, вече от друга династия:

Цар Константин Тих Асен и царица Ирина Ласкарина Асенина.
Стенопис от Боянската църква – XIII век

Виждаме отново и ясно европейските черти, светло червената брада, светлите коси.

Както описанията на средновековните византийски автори, така и представените в различни документи изображения на дедите ни свидетелстват за това, че **старите българи са древен балкански народ**. За това прочее има и други доказателства. Съвестни автори като Михаил Аталиат, Димитър Хоматиан, Йоан Цеца, Йоан Зонара и др. виждат в старите българи потомци на населявалите в древността Тракия мизи и пеони.

Самият облик на народа ни в ново време е едно от най-ярките доказателства що за хора са били дедите ни. А и как иначе - типичните белези на един народ се запазват. Става дума за тип лице, височина на черепа, форма на носа, цвят, форма и мекота на косата, пигментация на кожата и т.н. През 1938 и през 1959 година излизат резултатите на мащабни

антропологични изследвания, които разбиват напълно господстващата по това време теория за произхода на старите българи. Напук на академици и доценти, данните показват съвсем ясно, че *общопритетите* до този момент виждания за произхода на българския народ са грешни и трябва да се преразгледат. Ето и думите на д-р Попов:

“Отъ направения разборъ на антропометричните проучвания надъ българския народъ изпъква ясно - позволявамъ си да повторя още веднъжъ, че всички споменати данни говорят категорично и ясно, че расовите смесици, които влизат в състава на нашия народъ, принадлежатъ къмъ познатите европейдни раси” -М. Поповъ, Българският народъ между европейските раси и народи, Придворна Печатница, София, 1938, стр.111.

Относно кръвните изследвания д-р Попов казва следното: **“Всичко това показва, колко ние сме далече по кръвно-груповите си съотношения от азиатските народи.”** - стр.122.

Двадесет години по-късно нашият даровит изследовател организира ново, по-подробно проучване, чийто резултат гласи: “Антропологичните типове, които влизат в състава на съвременния български народ, принадлежат изцяло към европидната раса. **Между тези антропологични типове първо място по разпространение, съгласно подробните данни от нашите изследвания, заема понтийският или черноморският тип.**” - М.Попов, Антропология на българския народ, том I , Физически облик на българите, БАН, София, 1959, стр.260.

Въпросният понтийски тип е подвид на средиземноморската раса, като характерните белези са лека пигментация на кожата, светлокестенява до черна, мека коса, среден ръст, високо лице, прав нос и т.н. Благодарение на фреските от

тракийските гробници, може да се види, че това е доминантният тип при древното балканско население. Освен този най-често срещан тип, има, разбира се, и друг, чиито представители са със светла и рижа коса – това също е видно от фреските от Казанлъшката гробница и Оструша могила.

В никакъв случай не може да се говори за замяна на най-древното балканско население.

В никакъв случай не може да се говори за идване на големи маси азиатци, както проповядват с фанатизъм казионните учени. Ясно е, че въпреки титлите и престижа си, тези хора са поддържали заблуди в угода на иудомасонските и комунистически манипулации. Би било редно още навремето,

държайки сметка за наличната информация, историците да променят позицията си. До това не се стига обаче.

Информацията от проучванията под ръководството на д-р Методи Попов е революционна, но тя не достига до широката публика. Това не е позволено, защото веднага би станало ясно, че народът ни е лъган най-безсрамно. От една страна, няма доказателства за азиатския произход на старите българи, а от друга страна, данните от антропологията показват недвусмислено, че повечето от нас принадлежат към същия тип, към който принадлежи и древното балканско население познато под името **траки**.

В началото на XXI век се появиха нови, по-прецизни и по-убедителни доказателства, помагащи да се разгадае със сигурност произходът на народа ни. Става дума за генетичните проучвания от периода 2011-2015 година. Представям цитат от научно списание (2011 г.), паралелно на превода, даваме и оригиналния текст, а накрая е цитиран източника от научния доклад и активен линк, за да може всеки да направи проверка:

“Около 80% от генетичните вариации при българите са представени от хаплогрупите E-M35, I-M170, J-M172, R-M17 и R-M269. Това показва, че комбинацията от хаплогрупи при българите съответства на тези на повечето **европейски** народи (...) Българите са отдалечени от турците въпреки географската близост, от арабите, а и от народите на Кавказ и Индия.

*“The position of Bulgarians among other populations was visualized by Principal Component (PC) analysis. About 80% of the total genetic variation in Bulgarians falls within haplogroups E-M35, I-M170, J-M172, R-M17 and R-M269. This finding shows that the Bulgarian haplogroup profile is congruent with those described for most **European** populations... Bulgarians are distant from Turks*

(despite geographical proximity), Arabic and Caucasus populations and Indians."

Характерът на най-често срещаната при нас българите хаплогрупа показва убедително, че носителите ѝ са потомци на хора, населявали земите ни през мезолита и неолита, когато се появява организираното земеделие:

*" the greatest contribution comes from the range expansion of **local Mesolithic foragers** triggered by **adoption of agriculture** introduced by a cadre of Near Eastern farmers."*

Излиза, че още в най-дълбока древност, траките са носители на най-често срещаните при нас българите хаплогрупи: I2, E-V13, J2, R1a, R1b*L23. Това е доказано по научен път от български и италиански учени, които публикуват резултатите от изследванията си в специализирани научни списания.

Ако някой смята, че корените на народа ни трябва да се търсят в Средна Азия, Кавказ, или някъде другъде, първо трябва да представи резултатите (а не предположенията) от по-обширно генетично изследване, а и да обясни къде точно са срешили българските и италианските генетици. Докато това не стане, колкото и да е неприятно на казионните учени, те трябва да признаят, че са защитавали не просто неверни, **НО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ВРЕДНИ ЗА БЪЛГАРИЯ И ОБЩЕСТВОТО НИ ТЕОРИИ.**

Въпреки бурната история на Балканите, тук е станало нещо, което с пълно право може да се нарече чудо – коренните жители са съумели да останат по родните си места. Не са ги прогонили нито климатичните промени, нито епидемиите, нито чуждите агресори: египтяни, перси, римляни, гърци, османлии.

Фактите са от ясни по-ясни и могат лесно да се проверят. Фактите са много важни, но днес те все още се пренебрегват

от казионната наука, точно както в миналото са били пренебрегвани резултатите от неудобните антропологични проучвания. По-лошото е друго, а именно това, че премълчавайки оборващата старите теории информация, противници на теорията за балканския произход на българския народ, пускат нови манипулативни материали.

Едни се чудят как да ни сродят с индийците, други се стремят на ни побратимят с иранците, трети напират да сложат началото на етногенезиса ни в Кавказ. Съвсем наскоро един социален антрополог загатна и за родство със северноамериканските индианци. Това твърдение Е ПОРЕДНА ИУДОМАСОНСКА ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И БЪЛГАРСКИЯ НАРОД.

Тази манипулация не може да промени изводите на генетиците, проучили гените на над 800 българи. Данните са пределно ясни:

“Като цяло, българите са отдалечени от алтайските народи и народите, живеещи на север от Памир, отдалечени са също от казанските татари и иранците, макар и в по-малка степен.”
- “On the whole, Bulgarians are distant from Altaic population and population residing in the north of the Pamir region and they are also distant from Kazan Tatars and Iranians, although to a lesser extent.”

“Българите са отдалечени от турците въпреки географската близост арабите, а и народите на Кавказ и Индия.”- “Bulgarians are distant from Turks (despite geographical proximity), Arabic and Caucasus populations and Indians.”

В науката съществува един много важен принцип. Той е известен като Бръснарят на Окам и може да се дефинира със следните думи: **От множеството теории, обясняващи един и същ проблем еднакво добре, за предпочитане е тази теория, която използва най-малко предположения.**

Теорията на местните балкански корени на българското население е най-ясна и на нея не са ѝ нужни предположения. Нека разгледаме фактите:

1. Генетиката поставя корените на народа ни на Балканите: над 80% от нас носят кръвта на хора, които са обитавали земите ни хилядолетия преди потопа.

2. Антропологията поставя корените на народа ни на Балканите: при нас е доминантен понтийския тип, който също е доминантен при древното балканско население. От друга страна светлият тип също е наследен от въпросното древно балканско население носило името траки по време на Античността.

3. Археологията поставя корените на народа ни на Балканите: Надписи, знаци и символи, като например всеизвестната свастика, се срещат най-рано на Балканите, появяват се преди около 7000 години. Прототипите на старобългарската чернолъскава керамика са на Балканите, не в Кавказ, или Памир, Сибир и т.н.

4. Ономастиката поставя корените на народа ни на Балканите: споменатите от Омир и явяващи се най-ранно регистрирани топоними и хидроними като **Илиос, Пеней, Зелия** и др., биват изтълкувани със стблг. стчсл. **илъ-глина, кал, пѣна-пяна, зелиѣ-зеленина**.

5. Исторически извори, чиито автори не са направили компромис със съвестта си също поставят корените на народа ни на Балканите: Йоан Цеца, Йоан Зонара, Михаил Аталиат, Лаоник Халконкондил, Димитър Хоматиан и др. виждат в дедите ни потомци на някогашните тракийски народи пеони и мизи. За това, че дедите ни са наричани траки, свидетелства и монахът Фулко.

6. Етнолози като Евгений Теодоров направиха смели изказвания, според които ние българите можем с право да се наречем **преки наследници на една от най-древните култури в историята на човечеството (тази на траките бел.авт..)** – **Е.Теодоров, “Древнотракийското Наследство в Българския Фолклор”, стр. 271.**

7. Оцелелите в българските народи песни и предания спомени за император Траян, император Константин Велики, нахлулите преди около 2300 години в земите ни галати, а и спомените за заповядалия да се изкоренят лозята цар Бурбиста, отразени в разказа за княз Крум, са поредните свидетелства за местните корени на българския народ.

Редно е да се признае, че сме потомци на народа, при който най-рано е блеснала искрата на цивилизацията. Полезно е подрастващите да знаят, че дедите ни са създали първата писменост, че колелото е изобретено на наша територия, че първите градове на Европа са тези край Провадия, Дуранкулак и Юнаците. Важно е да се обяснява, че няма друг народ, който така ужасно да е осакатяван от агресори, но всеки пък да е намирал сили не просто да се издигне от пепелищата, но и отново да придобие старата си сила.

Вижте цялата статия: [**ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ**](#)

Източници:

- Митологията на Василий II, X-ти век. Библиотека на Ватикана

- Хрониката на Йоан Скилица, от XI-ти век

- Българския препис на Манасиевата летопис от XIV век

- М.Попов, Антропология на българския народ, том I ,

Физически облик на българите, БАН, София, 1959, стр.260.

- Е.Теодоров, “Древнотракийското Наследство в Българския Фолклор”, стр. 271.

- European Human Genetics Conference 2011 Amsterdam, The Netherlands May 28 - 31, 2011

Title: P10.80 - Y-Chromosome genetic variation of modern Bulgarians

Authors: S. Karachanak, V. Grugni, D. Nesheva, V. Battaglia, S. Fornarino, N. Al-Zahery, V. Carossa², Y. Yordanov, A. Galabov, B. Atanasov⁶, A. Torroni, D. Toncheva, O. Semino;

1Department of Medical Genetics, Medical Faculty, Medical University, Sofia, Bulgaria, Sofia, Bulgaria, 2Dipartimento di Genetica e Microbiologia, Università di Pavia, Pavia, Italy, Pavia, Italy, 3Human Evolutionary Genetics, CNRS URA 3012, Institut Pasteur, Paris, France, Paris, France, 4Institute of Experimental Morphology and Anthropology with Museum-Bulgarian Academy of Sciences, Sofia, Bulgaria, Sofia, Bulgaria, 5The Stephan Angeloff Institute of Microbiology, Bulgarian Academy of Sciences, Sofia, Bulgaria, Sofia, Bulgaria, 6Institute of Organic Chemistry, Bulgarian Academy of Sciences, Sofia, Bulgaria, Sofia, Bulgaria.

- Y-Chromosome Diversity in Modern Bulgarians: New Clues about Their Ancestry

Sena Karachanak,^{# 1, 2} Viola Grugni,^{# 2} Simona Fornarino,² Desislava Nesheva,¹ Nadia Al-Zahery,² Vincenza Battaglia,² Valeria Carossa,² Yordan Yordanov,³ Antonio Torroni,² Angel S. Galabov,⁴ Draga Toncheva,^{1, *} and Ornella

